

Forsigtigt,” advarede Griffith, som var kongens troldmand. “Vi har aldrig før prøvet at lægge en sadel på en drage. Jeg er ikke sikker på, at hun vil synes om det.”

Griffith og eleverne på drageskolen befandt sig i træningssalen, der var skjult under kong Rolands slot. En magisk sten kaldet dragestenen havde udvalgt Drake, Bo, Rori og Ana til at arbejde med drager som dragemestre. Griffith var deres lærer. Dragemestrene stod rundt omkring en stor drage med blanke blå skæl.

“Bo, før spændet ind under maven på Shu,” sagde Griffith. “Og stram det godt til.”

Drake iagttog sin ven Bo lægge sadel på Shu. Hun var en vanddrage, så hun var for det meste rolig. Shu stod stille, mens Bo spændte sadlen godt fast.

“Godt arbejde, Shu,” sagde Bo og klappede hende på halsen.

“Kan jeg så lægge sadel på Vulcan nu?” spurgte Rori.

“Og må vi ikke godt få lov til at ride på vores drager i dag, Griffith?” spurgte Ana.

“Kong Rolands sadelmagere laver en sadel til hver enkelt drage,” svarede Griffith. “De andre sadler er færdige i morgen.”

“Vil der være en sadel til Orm?” spurgte Drake. Han kiggede hen på sin drage. Orm var en jorddrage. Han havde en lang krop ligesom en slange. Han havde ingen ben og kun bittesmå vinger. Orm kunne ikke flyve, ligesom de andre drager kunne.

“Ja. Orm har en meget særlig kraft. Han kan bringe dig fra ét sted til et andet i løbet af et øjeblik,” sagde Griffith. “En sadel er en god idé til enhver slags rejse.”

Drake nikkede.

“Det er tid til aftensmad,” sagde Griffith. “Før jeres drager ind, og gå op i spisesalen.”

“Nå, men jeg håber, at jeg får lov til at afprøve Vulcans sadel som *den første* i morgen,” sagde Rori. “Vulcan og jeg har ikke lavet noget som helst sjovt i dag.”

Hun marcherede afsted mod dragehulerne. Hendes drage, Vulcan, trampede efter hende. Han var en ilddrage med røde skæl.

Ana fulgte efter Rori. Hun lavede gadedrengehop. Hendes drage, Kepri, bevægede sig som en yndefuld danser ved siden af hende. Kepri var en soldrage med en slank krop og hvide skæl.

Drake hjalp Bo med at tage Shus sadel af. De førte deres drager ind i hulerne. Så tog de trapperne op til spisesalen. Efter aftensmaden gik drengene op på deres værelse i tårnet.

Drake rørte ved sin dragesten, mens de gik. Hver enkelt dragemester bar et stykke af stenen om halsen. Det forbandt dem til deres drager.

“Bo,” sagde Drake, “tror du, at Orm kan rejse hvor som helst i verden?”

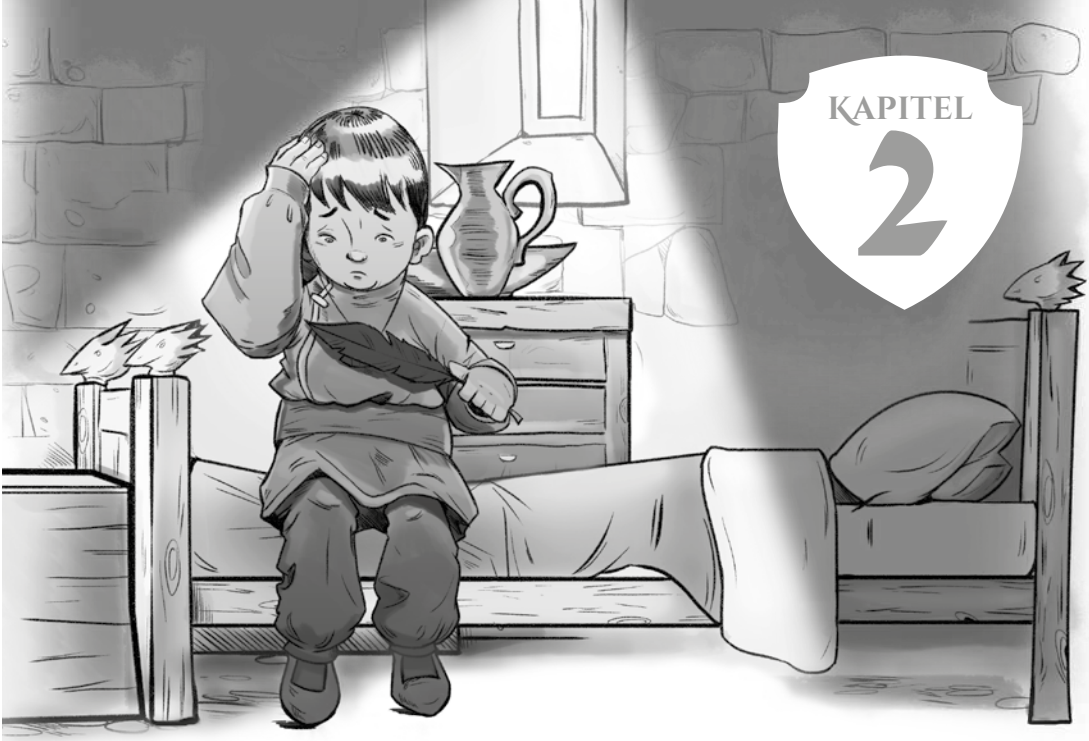
“Det tror jeg,” sagde Bo. “Hans kræfter er meget stærke.”

Bo åbnede døren. Så stivnede han. Drake stødte ind i ham.

“Bo, hvad er der i vejen?” spurgte Drake. Hans ven stirrede på sin seng. Han så bleg ud i ansigtet.

Drake fulgte hans blik. Der lå en sort fjer på Bos hovedpude.

DEN SORTE FJER

Det er underligt,” sagde Drake. “Vi må have ladet vinduet stå åbent.”

Bo satte sig ned på sengen og samlede fjeren op. Han så bekymret ud.

“Bo, det er bare en fjer,” sagde Drake. “Hvad er der i vejen?”

“Ingenting. Alt er fint,” sagde Bo.

Men Drake troede ikke på ham.

Bo var stille, da drengene kravlede i seng. Han lagde sig om på siden, så han vendte ind mod væggen.

Drake kunne mærke, at der var noget, som nagede Bo. *Men hvorfor ville en fjer gøre ham rystet?*

Drake døsede hen og tænkte på sin ven: *Jeg håber, han har det godt.*

Da Drake vågnede om morgenen, sad Bo ret op og ned i sengen. Han var lysvågen.

“Orv! Har du været oppe længe?” sagde Drake.

Bo trak på skuldrene. “Mm ... Jeg er bare spændt på at komme ud at ride på Shu i dag.”

Men Drake kunne ikke høre begejstring i Bos stemme.

Drengene gik ned til morgenmad. Ana og Rori sad allerede og spiste.

“Det er på tide, at I to sovetryner dukker op,” sagde Rori.

“Jeg glæder mig sådan til at komme udenfor!” sagde Ana. “I aftes sendte Kepri et billede ind i mit hoved. Vi fløj oppe i luften. Nu hvor vi er blevet forbundet, sender hun mig masser af billeder.”

Drake nikkede. Han og Orm var også blevet tæt forbundne. Han kunne høre Orm i sit hoved. Hans dragesten lyste grønt, hver gang det skete. Men det var ikke sket for Bo og Shu endnu. Eller for Rori og Vulcan.

“Jeg er sikker på, at vi går udenfor med det samme. Hvor er Griffith?” spurgte Bo og kiggede rundt.

Rori trak på skuldrene. “Han er sikkert ved at gøre sadlerne klar. Skynd jer at spise!”

Drake glædede sig til at afprøve Orms sadel. Han spiste hurtigt sin morgenmad.

“Lad os komme afsted!” sagde Rori, så snart Drake var færdig. Drake rejste sig og lagde et æble i lommen til Orm. Ana tog fat i Bos arm og trak ham op af stolen. Da de gik, kiggede Drake sig over skulderen. Bo havde næsten ikke spist noget morgenmad.

Nedenunder opdagede de, at Griffith ventede på dem i træningssalen. Han havde et alvorligt udtryk i ansigtet.

“Hvad er der i vejen?” spurgte Ana.

“Nogen har forsøgt at stjæle dragestenen!” sagde han.

